

ELÄKETURVAKESKUS

KALEVANKATU 6 - 00100 HELSINKI 10
Puhelin (vaihte) 642511 Postisiirto 120811-5
Liikepankit Osuuspankit Säästöpankit tili 5041-6

Yleiskirje n:o 11/71

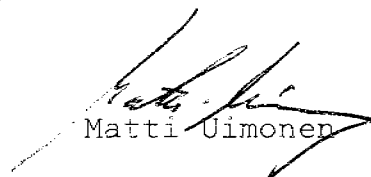
17.5.1971

Työeläkelaitoksille

Eduskunnalle on kuluvan vuoden toukokuun 14 päivänä annettu hallituksen esitys laiksi maatalousyrittäjien eläkelain muuttamisesta. Lakiesityksen mukaan poistettaisiin säännös isännän työtä viljelmällä edelleen tekevän maatalousyrittäjän vanhuuseläkkeen puolittamisesta. Lisäksi tarkoituksena on korottaa työtulon määrää maatalousmaan hehtaaria kohden samoin kuin huomioon otettavien hehtaarien ylärajaa ja emännälle viljelmän työtulosta tulevaa osuutta. Myöskin alempaa vakuutusmaksua koskevaa työtulorajaa esitetään korotettavaksi. Esityksen mukaan laki tulisi voimaan heinäkuun 1 päivänä 1971 kuitenkin siten, että uutta työtuloasteikkoa ja alempaa vakuutusmaksuun oikeuttavaa työtulorajaa sovellettaisiin vasta tammikuun 1 päivästä 1972 alkaen. Lakiesityksen tarkempi sisältö ilmenee oheisesta liitteestä.

ELÄKETURVAKESKUS

Heimer Sundberg

Matti Uimonen

Liite

J.LKo

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi maatalousyrittäjien eläkelain muuttamisesta.

Maatalousyrittäjien eläkelain 6 §:n 2 momentin mukaan vanhuuseläkkeestä maksetaan ainoastaan puolet sellaiselle viljelijälle, joka edelleen suorittaa isännän työtä tilallaan. Kun lakia on sovellettu käytäntöön, on osoittautunut, että tämä säännös kohdistuu lähinnä pientilojen eläkkeensaajiin johtuen siitä, ettei pienellä tilalla useinkaan ole perheenjäseniä, joille isännän tehtävät voidaan luovuttaa. Näin eläkeiän saavuttanut viljelijä monesti joutuu pakosta jatkamaan yrittäjätoimintaansa menettäen puolet vanhuuseläkkeestään. Muissa työ- ja yrittäjäeläkelaeissa ei eläkkeen puolittamista koskevia säännöksiä ole.

Edellä olevan johdosta esitetään, että vanhuuseläkkeen puolittamista koskeva säännös kumottaisiin. Samalla kertaa olisi poistettava lain 13 §:n 1 momentissa olevat viittaussäännökset.

Maatalousyrittäjien eläkelain 8 §:n 2 momentin mukaan määrätään viljelmän työtulo siten, että se on 500 markkaa maatalousmaan hehtaaria kohti 12 hehtaarilta ja sen jälkeen 120 markkaa hehtaarilta, enintään kuitenkin 30 hehtaarilta. Kirjanpitoiltoilta saadut tiedot osoittavat, että työtuloasteikko ei vastaa isännän ja emännän keskimääräisen työpanoksen arvoa. Työtulojen jälkeenjääneisyys johtuu lisäksi siitä, että vuoden 1970 alusta lähtien työeläkkeisiin tullut noin 9 %:n indeksikorotus jäi maatalousyrittäjien eläkejärjestelmässä toteuttamatta. Työtuloa hehtaaria kohden ehdotetaan tämän vuoksi korotettavaksi. Lisäksi olisi lievennettävä työtulossa 12 hehtaarin koh-

dalla olevaa jyrkkää porrastusta. Koska nyky-aikaisilla tuotantovälineillä voidaan pelkästään isännän ja emännän työvoimaa käyttäen hoitaa yli 30 hehtaarin tilaa, olisi mainittua ylärajaa samalla korotettava. Myös emännän työtuloa ehdotetaan nykyisestä korotettavaksi.

Maatalousyrittäjien eläkelain 10 §:n 1 momentin mukaan maatalousyrittäjän vakuutusmaksu on alhaisempi siltä osin kuin maatalousyrittäjien yhteenlaskettu työtulo ei ylitä 5 000 markkaa ja tämän rajan ylittävältä osalta keskimääräisen työtekijän eläkelain mukaisen vakuutusmaksuprosentin mukainen. Edellä ehdotetun työtuloasteikon muutoksen johdosta olisi tämä rajamäärä korotettava 6 000 markkaan. Tällöin vältettäisiin maatalousyrittäjäväestön keskimääräisen vakuutusmaksuprosentin kohoaminen.

Valtio osallistuu maatalousyrittäjien eläkejärjestelmän kustannuksiin suorittamalla avustuksena puolet juoksevista eläkemenoista. Edellä esitettyjen muutosten johdosta aiheutuu valtiolle lisäkustannuksia vuonna 1972 noin 4 miljoonaa markkaa.

Lainmuutokset ehdotetaan tulemaan voimaan samanaikaisesti vuoden 1971 työehtosopimusratkaisuun liittyvien eläkelainsäädännön uudistusten kanssa eli 1 päivänä heinäkuuta 1971. Vakuutusteknisistä syistä sovellettaisiin 8 §:n 2 momentin ja 10 §:n 1 momentin säännöksiä kuitenkin vasta 1 päivästä tammikuuta 1972 lukien.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnalle hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

maatalousyrittäjien eläkelain muuttamisesta.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkelain (467/69) 6 §:n 2 momentti, 8 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 23 päivänä joulukuuta 1970 annetussa laissa (830/70), sekä 10 §:n 1 momentti ja 13 §:n 1 momentti näin kuuluviksi:

6 §.

Maatalousyrittäjällä on oikeus saada van-

huuseläkettä siitä riippumatta, jatkaako hän 1 §:ssä tarkoitettua toimintaansa.

8 §.

Maatilataloudessa katsotaan isännän ja emännän yhteenlasketun vuotuisen työtulon olevan maatalousmaan hehtaaria kohden 550 markkaa ensimmäisiltä 12 hehtaarilta, 225 markkaa seuraavilta 10 hehtaarilta, 125 markkaa seuraavilta 10 hehtaarilta ja 50 markkaa seuraavilta 10 hehtaarilta. Emännän vuotuisena työtulona pidetään 2 200 markkaa, kuitenkin enintään puolet sanotusta yhteenlasketusta työtulosta. Yhteenlaskettu työtulo ja sen jakautuminen isännän ja emännän kesken voidaan kuitenkin määrätä edellä sanotusta poiketen, jos viljelystapa, viljelmän poikkeuksellinen tuottavuus, työnjako viljelmällä taikka muu näihin verrattava syy niin edellyttää.

10 §.

Maatalousyrittäjä on velvollinen suorittamaan vakuutusmaksun, joka lasketaan soveltamalla sosiaali- ja terveysministeriön vahvistamaa perusprosenttia siten, että vakuutusmaksu on $\frac{2}{5}$ perusprosentin mukaan lasketusta vakuutusmaksusta maatalousyrittäjälle vahvistetun työtulon 6 000 markan määrään saakka sekä ylittävältä työtulon osalta perusprosentin mukainen. Perusprosentin ministeriö vahvistaa vuosittain samaksi kuin se prosenttimäärä, jonka voidaan arvioida vastaavan

Helsingissä 14 päivänä toukokuuta 1971.

Tasavallan Presidentti

työntekijäin eläkelain vähimmäisehtojen mukaisen vakuutuksen keskimääräistä vakuutusmaksua prosentteina palkoista.

13 §.

Valtio suorittaa vuosittain maatalousyrittäjien eläkelaitokselle avustuksena puolet tähän lakiin perustuvista eläkkeistä ja muista etuuksista, joihin tällöin ei kuitenkaan lueta 11 §:n 1 momentin mukaisia etuuksia. Jos eläkelaitoksen saamat vakuutusmaksut ja sijoitusten tuotto sekä edellä sanottu avustus yhteensä eivät riitä tämän lain mukaisiin etuuksiin ja eläkelaitoksen muihin kuluihin, maksaa valtio avustuksena myös puuttuvan määrän.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1971, kuitenkin siten että 8 §:n 2 momentin ja 10 §:n 1 momentin säännöksiä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1972 lukien.

Maatalousyrittäjälle on annettava päätös työtulon muuttamisesta tämän lain säännösten mukaiseksi, jos hän pyytää sitä kirjallisesti eläkelaitokselta ennen 1 päivää heinäkuuta 1972.

Tässä laissa säädetyt markkamäärät vastaavat vuodelle 1970 vahvistettua palkkaindeksilukua.

Ministeri